

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย และปัญหาที่เกิดจากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่อง “อิทธิพลของการขัดเกลาทางสังคมต่อการเป็นฆาตกร” ครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อการศึกษาถึงความเกี่ยวพันระหว่างการอบรมขัดเกลาทางสังคมกับการเป็นฆาตกร ซึ่งผู้วิจัยได้เข้าศึกษาเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักโทษเค็ดขาด (ศาลตัดสินแล้ว) และจำคุกอยู่ในเรือนจำบางขวางจำนวน 12 คน ในความผิดฐาน “ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาในลักษณะเป็นการไตร่ตรองไว้ก่อน” ใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางมานุษยวิทยา โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ภายใต้อกรอบแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ คือ การขัดเกลาทางสังคม แนวคิดทางพุทธศาสนาเกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรม ทฤษฎีความเป็นตัวตน ทฤษฎีแนวคิดวิเคราะห์ ทฤษฎีสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอาชญากรรม ทฤษฎีความแตกต่างในการคบหา ทฤษฎีความสัมพันธ์และแรงเสริมที่แตกต่าง และทฤษฎีหลายสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอาชญากรรม

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เข้าสัมภาษณ์เก็บข้อมูล ด้วยการพูดคุยซักถามกับกลุ่มตัวอย่างภายในเรือนจำที่ห้องพบทนายความ ซึ่งทางเจ้าหน้าที่ได้จัดให้ด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) จึงสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อกันได้อย่างเปิดเผย จนกลุ่มตัวอย่างไว้วางใจและให้ข้อมูลด้วยความสมัครใจ และปราศจากความกดดันทางด้านรูปคดี เนื่องจากคดีถึงที่สุดและศาลได้พิพากษาเค็ดขาดแล้ว ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมพร้อมทั้งนำเสนอ วิเคราะห์ และอภิปรายไว้ในบทก่อนนั้นแล้ว จึงสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ลักษณะภูมิหลังของฆาตกรขณะกระทำผิด

จากการวิจัยส่วนใหญ่ พบว่าฆาตกรมีอายุขณะกระทำผิดเฉลี่ยประมาณ 23 ปี มีภูมิลำเนาและเกิดในเขตเมืองหรือในเขตเทศบาล นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 6 มีอาชีพรับจ้างและไม่มีการทำ มี

สถานภาพการสมรสเป็นโสด สภาพครอบครัวยากจน หากแต่อบอุ่นรักใคร่กันดี ไม่มีเหตุขัดแย้งกันรุนแรง ได้รับการอบรมเลี้ยงดูมาแบบปล่อยปละละเลย และตามใจตามสภาพครอบครัวยากจน

2. วิธีการฆ่าและอาวุธที่ใช้ของฆาตกร

จากการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่ฆาตกรมักใช้อาวุธปืน ในการฆ่าผู้ตาย ทั้งนี้ฆาตกรจะมีประสบการณ์และผูกพันกับอาวุธที่ใช้ เช่นกรณียของบอย, ระ, เซษฐ์ เนื่องจากบิดามีไว้ในครอบครองและเก็บไว้ในบ้านจำนวนหลายกระบอก ซึ่งสามารถหยิบใช้ได้โดยไม่มี การห้ามปราม ประกอบกับสภาพแวดล้อมซึ่งเป็นบ้านป่า และมีการใช้อาวุธปืนยังทำร้ายร่างกายกันให้เห็นอยู่ทั่วไป

ส่วนฆาตกรที่ใช้อาวุธมีดนั้น มักจะมีอาวุธมีดไว้ในครอบครองและพกพาติดตัวในการกิจการงานที่ทำก่อน เช่น กรณียของบุญและบุญธรรมที่อาวุธมีดที่ใช้ฆ่าผู้ตายนั้น ได้มาจากการรับแจกจากนายจ้างเพื่อใช้ใน งานรับฝึชขอบ

3. ผลการพิสูจน์ตามมติฐานตามกลุ่มตัวแทนการขัดเถลาทางสังคม

3.1 จากสมมติฐานข้อ 1 “การขัดเถลาทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของครอบครัว มีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกร”

จากการวิจัย พบว่า การอบรมขัดเถลาในครอบครัวที่ไม่เหมาะสมและไม่ถูกต้องตามบรรทัดฐานของสังคมโดยทั่วไปนั้น ไม่มีอิทธิพลและส่งผล ให้เป็นฆาตกรแต่อย่างใด เช่นในกรณียกลุ่มฆาตกรตัวอย่างจำนวน 12 คน พบว่า ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวในลักษณะที่ไม่ถูกต้องและเหมาะสม โดยเป็นการปล่อยปละละเลยและตามใจ ขาดการควบคุมเอาใจใส่จากครอบครัวไม่ว่าจะเป็นเรื่องการศึกษา การคบเพื่อน และการเที่ยวเตร่ เป็นต้น แม้ลักษณะการอบรมขัดเถลาตามลักษณะที่กล่าวมาจะเป็นสิ่งไม่ถูกต้อง ซึ่งอาจส่งผลให้มีพฤติกรรมที่มีแนวโน้มจะนำไปสู่การกระทำผิดอย่างอื่นได้ในอนาคต

แต่สำหรับการที่จะลงมือฆ่าผู้อื่นนั้น ยังมีปัจจัยที่จะมีอิทธิพลและส่งผลให้ตัดสินใจกล้าดำเนินการ ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดทางพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอาชญากรรม โดยเน้นว่าปัจจัยทางจิตใจ ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางสภาพแวดล้อมแล้ว รวม 3 ประการ ประกอบกันจะทำให้คนเห็นผิดเป็นชอบและกล้าตัดสินใจประกอบอาชญากรรม เช่น จากการวิจัยกรณีที่ย่อยและระฆ่าผู้ตายนั้น พบความสอดคล้องกัน โดยทั้งสองมีลักษณะทางจิตใจที่เป็นโรคทางวิญญูณคือไม่อาจยับยั้งจิตใจของตนเองเกี่ยวกับความโกรธแค้นได้ ประกอบกับมีปัจจัยทางสังคมคือได้รับการอบรมขัดเกลาจากพ่อให้เป็นคนรักในศักดิ์ศรีและไม่ยอมคน และมีปัจจัยทางสภาพแวดล้อมที่เมาสุราและอาวุธปืนสามารถหยิบฉวยมาใช้ได้ง่าย จึงกล้าลงมือฆ่าผู้ตายดังกล่าว

จากการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างฆาตกรจากจำนวน ทั้งหมด 12 คน มีเพียง 2 คน ที่การขัดเกลาทางสังคมในครอบครัวที่ไม่เหมาะสม มีอิทธิพลต่อการฆ่าผู้ตายหรือการเป็นฆาตกร ส่วนอีก 10 คนนั้น ไม่มีอิทธิพลแต่อย่างใด

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า “การขัดเกลาทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของครอบครัว มีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกร” โดยเห็นว่าการขัดเกลาทางสังคมในครอบครัวที่ไม่เหมาะสม ไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกรแต่อย่างใด

3.2 จากสมมติฐานข้อ 2 “การขัดเกลาทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกร”

จากการวิจัย พบว่า กลุ่มฆาตกรตัวอย่าง จำนวน 12 คน มี 9 คน ที่การอบรมขัดเกลาของกลุ่มเพื่อนในลักษณะที่ไม่เหมาะสมมีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกร ส่วนอีก 3 คน ไม่มีอิทธิพลแต่อย่างใด ซึ่งตามลักษณะการอบรมขัดเกลาของกลุ่มเพื่อนของฆาตกรนั้น สอดคล้องกับแนวทฤษฎีความแตกต่างในการคบหาของซัทเธอร์แลนด์ ซึ่งเห็นว่าคนที่กระทำความผิดนั้น เพราะการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมจากผู้ที่มีสนิทคุ้นเคยมาเป็นเวลานาน โดยจะเรียนรู้ถึงเทคนิค แรงจูงใจ และวิธีหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง จนเห็นสิ่งผิดเป็นสิ่งถูกกฎหมาย เช่น จากการวิจัยกรณีฆ่าผู้ตายของยอด,ระ,บุญ, เซมฐ์, หยวก,กิจ, ไก่อ๊ต และ อี๊ด พบว่ามีการคบหากับกลุ่มเพื่อนสนิทมาเป็นเวลานานและมี

การเรียนรู้ถึงวิธีการและมูลเหตุของใจ ประกอบกับการมีความรู้และประสบการณ์ร่วมกัน ในการทำร้ายผู้อื่น จึงกล้าตัดสินใจลงมือฆ่าผู้ตายได้ ส่วนอีก 3 คน คือ บอย , บุญธรรม และลาย ไม่มีกลุ่มเพื่อนที่จะอบรมขัดเกลาในลักษณะนี้แต่อย่างใด เป็นต้น

ดังนั้น จึงขอรับสมมติฐานที่ว่า “การขัดเกลาทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกร”

3.3 จากสมมติฐานข้อ 3 “การอบรมขัดเกลาทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของโรงเรียน มีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกร”

จากการวิจัย พบว่า กลุ่มฆาตกรตัวอย่างทั้ง 12 คน ไม่มีผู้ใดที่การอบรมขัดเกลาของโรงเรียนที่ไม่เหมาะสมมีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกรแต่อย่างใด

ทั้งนี้แม้ส่วนใหญ่ฆาตกรจะมีนิสัยเกเร และชอบหนีเรียน มีผลการเรียนต่ำหลัง และโรงเรียนละเลยที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมหรือติดตามเอาใจใส่เป็นพิเศษ ก็อาจส่งผลหรือมีแนวโน้มที่จะไปกระทำผิดอย่างอื่นได้ หากแต่การลงมือฆ่าผู้ตายนั้น จำต้องปัจจัยอย่างอื่นสนับสนุนอีกหลายอย่าง

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า “การขัดเกลาทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของโรงเรียน มีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกร” โดยเห็นว่าการขัดเกลาทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของโรงเรียน ไม่มีอิทธิพลต่อการฆ่าผู้ตายหรือการเป็นฆาตกรแต่อย่างใด

3.4 จากสมมติฐานข้อ 4 “การขัดเกลาทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มอาชีพ มีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกร”

จากการวิจัย พบว่ากลุ่มฆาตกรตัวอย่างจำนวน 12 คน มี 4 คน คือ บุญ, หววก, อี๊ดและอ้อ๊ด ที่การขัดเกลาทางสังคมของกลุ่มอาชีพที่ไม่เหมาะสม มีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกร ส่วนอีก 8 คน คือ บอย, ยอค, ระ, บุญธรรม, เชษฐ, ลาย, กิจ และไ้ ไม่มีอิทธิพลแต่อย่างใด

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า “การขัดเกลาทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มอาชีพ มีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกร” โดยเห็นว่าการขัดเกลาทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มอาชีพ ไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกรแต่อย่างใด

3.5 จากสมมติฐานข้อ 5 “การขัดเกลาทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของศาสนา มีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกร”

จากผลวิจัย พบว่า กลุ่มฆาตกรตัวอย่างทั้งจำนวน 12 คน ไม่มีผู้ใดที่มีกลุ่มตัวแทนการขัดเกลาเกี่ยวกับศาสนาที่ไม่เหมาะสมที่จะทำการอบรมขัดเกลา เพราะในการวิจัยครั้งนี้ใช้องค์ประกอบของการขัดเกลาทางสังคม 5 ประการ ตามที่กล่าวมานั้น เป็นตัวชี้วัดความมีอิทธิพลที่จะส่งผลให้เป็นฆาตกร ดังนั้น ในการอบรมขัดเกลาจึงจำเป็นต้องมีกลุ่มตัวแทนการขัดเกลาในเรื่องนั้น ๆ หากแต่ในสมมติฐานข้อนี้ไม่มีกลุ่มตัวแทน

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า “การขัดเกลาทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของศาสนา มีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกร” โดยเห็นว่าการขัดเกลาทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของศาสนา ไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกรแต่อย่างใด

เกี่ยวกับศาสนา จากการวิจัย ผู้วิจัยพบสิ่งที่คล้ายคลึงกันของกลุ่มฆาตกรตัวอย่างว่า ส่วนใหญ่ฆาตกรจะเป็นบุคคลที่ไม่สนใจและข้องแวะเกี่ยวกับศาสนา หรือนำหลักธรรมคำสอนมายึดถือปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ขาดสำนึกในเรื่องบาปบุญ ขาดศีลธรรมประจำใจ

3.6 จากสมมติฐานข้อ 6 “การอบรมขัดเกลาทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของเสื่อมวลชน มีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกร”

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มฆาตกรตัวอย่างทั้ง 12 คน มีเพียงอีกจำนวน 1 คน เท่านั้น ที่การอบรมขัดเกลาจากเสื่อมวลชน มีอิทธิพลต่อการฆ่าผู้ตาย ส่วนอีกจำนวน 11 คน ไม่มีอิทธิพลแต่อย่างใด

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า “การอบรมขัดเกลาทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของเสื่อมวลชน มีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกร” โดยเห็นว่าการอบรมขัดเกลาทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของเสื่อมวลชน ไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกรแต่อย่างใด

สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 9 แสดงการพิสูจน์สมมติฐานการวิจัย

กลุ่มตัวแทน การจัดเกลาที่ ไม่เหมาะสม / ข้อขาดกร	ครอบครัว	กลุ่มเพื่อน	โรงเรียน	กลุ่มอาชีพ	ศาสนา	สื่อมวลชน
บอช	/	+	+	+	+	+
ชอค	+	/	+	+	+	+
ระ	/	/	+	+	+	+
บุญ	+	/	+	/	+	+
บุญธรรม	+	+	+	+	+	+
เชษฐ	+	/	+	+	+	+
ทชวก	+	/	+	/	+	+
ลาช	+	+	+	+	+	+
กช	+	/	+	+	+	+
ไก้	+	/	+	+	+	+
อชค	+	/	+	/	+	/
อชค	+	/	+	/	+	+
รวม/ มีอิทธิพล	2	9	0	4	0	1
ไม่มีอิทธิพล	10	3	12	8	12	11

หมายเหตุ : / “แทน มีอิทธิพลต่อการเป็นขาดกร”

+ “แทน ไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นขาดกร”

จากสมมติฐานในการวิจัย จำนวน 6 ข้อ ที่กล่าวมาแล้ว และตามตารางแสดงการพิสูจน์สมมติฐานการวิจัยข้างต้น จะเห็นว่ามีเพียงการจัดเกลาทางสังคมที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มเพื่อนเท่านั้น ที่มีอิทธิพลและส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างเป็นขาดกรได้ ส่วนการจัดเกลาทางสังคมของครอบครัว, กลุ่มอาชีพ, โรงเรียน, ศาสนา และสื่อมวลชน แม้จะมีลักษณะในการอบรมจัดเกลาที่ไม่เหมาะสมและถูกต้องตามบรรทัดฐานทางสังคม และระเบียบกฎเกณฑ์นัก ก็ไม่มีอิทธิพลต่อการเป็นขาดกรของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้แต่อย่างใด

ลักษณะภูมิหลังและการอบรมเลี้ยงดู

จากการวิจัยพบว่า ขณะกระทำผิดกลุ่มฆาตกรตัวอย่าง มีอายุเฉลี่ย 23 ปี มีสถานภาพการสมรสเป็นโสด ไม่ได้ประกอบอาชีพการงานใด นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาชั้น (ป.4 และ ป.6) ด้วยผลการเรียนที่อ่อน และมีพฤติกรรมในการเรียน คือชอบหนีเรียน และเกียจคร้าน เกิดในเขตชุมชนเมือง ฐานะครอบครัวยากจน

กลุ่มฆาตกรตัวอย่างถูกอบรมเลี้ยงดูมา แบบปล่อยปละละเลยขาดการอบรมควบคุมดูแลทุกด้าน ด้วยเหตุฐานะครอบครัวยากจน

ลักษณะวิธีการฆ่าและอาวุธที่ใช้กระทำผิด

จากการวิจัยพบว่า ขณะกระทำผิดกลุ่มฆาตกรตัวอย่างจะใช้อาวุธปืน ซึ่งตนเองมีความถนัดและคุ้นเคยยังทำร้ายผู้ตาย ทั้งนี้ด้วยมูลเหตุจูงใจคือเกิดจากความโกรธแค้นผู้ตาย และอีกประการหนึ่ง คือต้องการเงินค่าจ้างวาน

เปรียบเทียบลักษณะที่คล้ายคลึงและแตกต่างกัน

1. ลักษณะที่คล้ายคลึงกันของกลุ่มฆาตกรตัวอย่าง
 - 1.1 เป็นผู้ไม่ใส่ใจเกี่ยวกับศาสนา ไม่มีหลักศีลธรรมยึดเหนี่ยวจิตใจในการดำเนินชีวิต แม้มีบางส่วนเคยผ่านการบรรพชาขึ้นมาแล้วในวัยหนุ่ม
 - 1.2 ในวัยเด็กมักถูกอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวแบบปล่อยปละละเลยตามสภาพครอบครัวที่ยากจน
 - 1.3 มีพฤติกรรมเกียจคร้านและเป็นเด็กเกเรในวัยเรียน ผลการเรียนต่ำห่วย และทางโรงเรียนรับรู้ถึงพฤติกรรม หากแต่ไม่มีมาตรการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดังกล่าว

- 1.4 มีสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวยากจน แต่ค่อนข้างอบอุ่น
- 1.5 มีระดับการศึกษาต่ำ (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 6)
- 1.6 ไม่ได้ประกอบอาชีพการงานเป็นหลักแหล่ง
- 1.7 มีความคุ้นเคยกับอาวุธปืนที่ใช้ฆ่าผู้ตายมาก่อน
2. ลักษณะที่แตกต่างกันของกลุ่มฆาตกรตัวอย่าง
 - 2.1 มุทเหตุจูงใจในการฆ่าผู้ตายแยกกลุ่มฆาตกรตัวอย่างออกเป็น 2 พวก คือ กลุ่มที่ฆ่าด้วยความโกรธแค้น และกลุ่มที่ฆ่าด้วยต้องการเงินค่าจ้างวาน
 - 2.2 ในกลุ่มที่ฆ่าด้วยความโกรธแค้น มักมีลักษณะยึดมั่นในศักดิ์ศรีความเป็นชายใจนักเลง ก่อนก่อเหตุฆ่ามักถูกผู้ตายทำให้ได้รับความอับอาย และไม่เคยก่อเหตุฆ่ามาก่อน
 - 2.3 ในกลุ่มที่ฆ่าด้วยต้องการเงินค่าจ้างวาน มักเคยก่อเหตุฆ่าในลักษณะเดียวกันมาก่อน

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ สิ่งที่เป็นอุปสรรคและปัญหาที่ผู้วิจัยประสบระหว่างการทำวิจัย พอสรุปได้ดังนี้

1. ผู้วิจัยไม่สามารถจะสำรวจหรือคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างได้ แม้จะเป็นการคัดเลือกแบบจงใจ หากแต่จะมีเจ้าหน้าที่ของทางเรือนจำบางขวางผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้คัดเลือกมา ซึ่งจะมีผู้ถูกคัดเลือกมาบางคน เมื่อสัมภาษณ์แล้วปรากฏข้อเท็จจริงแตกต่างจากคำตัดสินของศาล คือไม่ได้เป็นผู้ที่ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ในลักษณะที่เป็นการไตร่ตรองไว้ก่อน และเมื่อจะเปลี่ยนตัวก็ไม่สามารถทำได้ทันที ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ถูกคัดเลือกมา ถือเป็นกลุ่มที่มีอัตราโทษสูงแทบทั้งสิ้น ทางเรือนจำจึงค่อนข้างจะเข้มงวดในการเบิกตัว จึงทำให้ต้องเสียเวลาในการสัมภาษณ์ เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างมาก

2. เนื่องจากผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางมานุษยวิทยา ในการเข้าศึกษา แต่ไม่สามารถจะใช้วิธีการศึกษาในลักษณะสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดเกี่ยวกับระเบียบของทางเรือนจำ และความปลอดภัย จึงเป็นข้อจำกัดในการใช้เทคนิควิจัยทางมานุษยวิทยาบางอย่างในการวิจัยครั้งนี้

3. การขออนุญาตเข้าเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการทางมานุษยวิทยาด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และนั่งพูดคุยแบบเผชิญหน้า เป็นสิ่งที่จะต้องห้ามตามระเบียบของทางเรือนจำบางขวางอย่างมาก และเท่าที่ผ่านมากทางเรือนจำไม่เคยอนุญาตให้นักศึกษาหรือผู้วิจัยคนใดเข้าเก็บข้อมูล ในลักษณะดังกล่าวมาก่อน ส่วนมากต้องใช้แบบสอบถามและฝากให้เจ้าหน้าที่ทางเรือนจำนำไปให้ตอบคำถาม

แต่ผู้วิจัยอ้างเหตุจำเป็นเกี่ยวกับวิธีการทางด้านมานุษยวิทยา ที่ต้องใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและได้ร่วมพูดคุยกับกลุ่มตัวอย่างทุกคน ประกอบกับผู้วิจัยมีสถานภาพในอาชีพเป็นตำรวจ ที่จะสามารถดูแลป้องกันตนเองได้เบื้องต้น จึงได้รับความกรุณาจากทางเรือนจำบางขวาง และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้เข้าเก็บข้อมูลได้

4. ในการเข้าสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ทางเรือนจำได้จัดให้เข้านั่งสัมภาษณ์ยังที่ห้องพบทนายความ ซึ่งต้องนั่งห่างกันประมาณ 2 เมตร โดยมีม่านลวดเหล็กสถานเป็นตาข่ายสีเหลี่ยมขนาดเล็กกั้นกลางไว้ ซึ่งห้องดังกล่าวอยู่ใกล้กับที่เชื่อมญาติ ทำให้ขณะเข้าสัมภาษณ์มีเสียงอื้ออึงรบกวนอย่างมาก และกลุ่มตัวอย่างขาดสมาธิในการพูดคุยกันบ้างเป็นบางขณะ

5. ในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยต้องพบกับความลำบากค่อนข้างมาก เนื่องจากต้องตะโกนพูดคุยกันเสียงดัง และต้องจดบันทึกด้วยคำไปด้วย ในขณะที่เดินกัน ทำให้คิดหาวิธีการจะนำเอาเครื่องบันทึกเสียงมาอัดบันทึกการสนทนา แต่ทางเรือนจำไม่อนุญาตเด็ดขาด จึงต้องกลับมาใช้วิธีการแบบเดิม

6. ในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนั้น จะต้องซักถามและพูดคุยกันอย่างเจาะลึก และละเอียดทุกด้าน จึงทำให้ใช้เวลาในการสัมภาษณ์แต่ละคนค่อนข้างมาก

โดยเฉลี่ยประมาณ คนละ 3 ชั่วโมง ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความเบื่อหน่ายและเมื่อยล้า และกว่าจะได้กลุ่มตัวอย่างมา ผู้วิจัยจะต้องสัมภาษณ์ และพูดคุยกับนักโทษที่ทางเรือนจำเบิกมาให้เป็นจำนวนมาก จึงทำให้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้เพียง 12 คน ดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

ด้านวิชาการ

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ข้อมูลส่วนใหญ่ได้มาจากกลุ่มขนาดครตัวอย่าง ประกอบด้วยบุคคลในครอบครัวบางส่วนแบบคร่าว ๆ ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเน้นศึกษากลุ่มตัวแทนการขัดเกลาต่าง ๆ เช่น ครอบครัว กลุ่มเพื่อน หรือโรงเรียน ควบคู่กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อมูลที่เป็นจริง และสอดคล้องกัน ซึ่งจะส่งผลให้การวิจัยน่าเชื่อถือมากขึ้น

2. เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักโทษในคดีอุกฉกรรจ์ และมีอัตราโทษสูง ซึ่งหากผู้สนใจจะเข้าศึกษาภายใต้วิธีการวิจัยทางมานุษยวิทยา โดยเน้นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม จำต้องประสานมายังทางเรือนจำบางขวางก่อน เพื่อสอบถามความเป็นไปได้ในการที่จะอนุญาตให้เข้าศึกษา ทั้งนี้ เพราะทางเรือนจำมีข้อจำกัดเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับ และกฎความปลอดภัยค่อนข้างเข้มงวด มิฉะนั้นอาจไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าศึกษาได้

3. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้พบว่า มีสมมติฐานที่ได้รับการยืนยันเพียงกลุ่มเพื่อนเท่านั้น ซึ่งหากเพิ่มกลุ่มตัวอย่าง ก็อาจทำให้สมมติฐานอื่นได้รับการยืนยัน

4. ควรใช้เทคนิควิจัยอย่างอื่น เช่น แบบสอบถาม มาใช้เก็บข้อมูลอีกส่วนหนึ่ง

5. จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีลักษณะคล้ายกันคือ เป็นผู้ไม่ใส่ใจในศาสนา ดังนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาว่าศาสนาและการเป็นฆาตกร มีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร

ด้านปฏิบัติการ

1. จากผลการวิจัย แม้จะพบเพียงกลุ่มเพื่อนเท่านั้น ที่มีอิทธิพลต่อการเป็นฆาตกร หากแต่ตามที่ทราบแล้วว่า การวิจัยนี้เป็นการวิจัยสนามทางมานุษยวิทยา ดังนั้น สิ่งที่ค้นพบ ความสอดคล้องกันของคนที่เป็นฆาตกร คือเป็นบุคคลที่ไม่ใส่ใจศาสนา ขาดความยับยั้งใจ และขาดหลักแห่งบาปบุญ และไม่เกรงกลัวต่อบาปและผลกรรมที่จะตามมา แม้บางคนจะเคยบวชเป็นพระนาน 1-2 พรรษา เป็นบุคคลที่มีจิตใจเจ็บแค้นฝังใจนาน บางครั้งอาจลืมเหตุการณ์ไปแล้ว หากเมื่อได้กระตุ้นโดยสุราและของมีนเมา ประกอบกับมีความผูกพัน และเคยใช้อาวุธปืนและมีคมมาก่อน ก็จะก่อเหตุฆ่าผู้กระทำให้เจ็บแค้นได้

ลักษณะเด่นของกลุ่มฆาตกรที่ใช้อาวุธปืนฆ่าผู้อื่นนั้น โดยมากมักพบว่า มีสภาพแวดล้อมในวัยเด็กที่เห็นภาพเหตุการณ์การทำร้ายกันโดยอาวุธปืนมาก่อน เช่น การปล้นฆ่าเป็นต้น และคนในครอบครัวมีอาวุธปืนไว้จำนวนมากที่สามารถหยิบฉวยไว้ได้

ดังนั้น ผู้ปกครองเด็กควรพึงระวังในการซุกซ่อนอาวุธปืน และไม่ควรฝึกให้ใช้ และหยิบฉวยแก่เด็ก

2. ในการวิจัยนี้ พบว่าฆาตกรส่วนมากมักได้รับการอบรมขัดเกลมาจากกลุ่มเพื่อนสนิท ในลักษณะที่ไม่ถูกต้อง เช่น ขูยงส่งเสริม หรือไม่ก็ไม่เคยห้ามปราม และตักเตือนในทางที่เหมาะสมที่ควร เป็นต้น และลักษณะการคบหากันก็มีระยะเวลายาวนาน มีลักษณะนิสัยเกเร และเกียจคร้าน ชอบเป็นผู้นำกลุ่มเพื่อนทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายกับกลุ่มอื่นตลอดมา

ดังนั้น ผู้ปกครองจึงต้องหมั่นดูแลเอาใจใส่ในพฤติกรรม ตั้งแต่ในวัยเด็ก หากพบพฤติกรรมตามข้างต้น ต้องปรับแก้และควบคุมอย่างใกล้ชิด

3. จากลักษณะนิสัยของกลุ่มฆาตกร ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่าเป็นผู้ที่ไม่ใฝ่ใจทางศาสนา ขาดหลักธรรมะ และการยับยั้งจิตใจ และไม่เกรงกลัวต่อบาปและผลเสียหายที่จะตามมา แม้จะมีกลุ่มฆาตกรบางส่วนเคยบวชเป็นพระมาก่อน แต่ลักษณะที่พบโดยมากจะถูกเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และไม่เคยได้รับการอบรมปลูกฝังทางศาสนาจากพ่อแม่ และสถาบันทางศาสนามาก่อน

ดังนั้น ในการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็ก ควรจะเน้นและให้การอบรมขัดเกลาทางศาสนาควบคู่กันไปอย่างต่อเนื่อง

ในส่วนสถาบันทางศาสนา ก็ควรมีบทบาท และเน้นการให้การอบรมขัดเกลาเกี่ยวกับหลักธรรมะ หลักบาปบุญ ให้แก่ประชาชนในลักษณะที่เป็นไปในเชิงรุก เช่น พระสงฆ์ของวัดในเขตท้องที่ต่าง ๆ ควรจัดให้มีโครงการอบรมเด็กและเยาวชนในพื้นที่แบบต่อเนื่องและจริงจัง และในส่วนของการศึกษาในทุกๆระดับ ต้องเน้นวิชาการทางด้านศาสนาและหลักศีลธรรม ให้เป็นวิชาบังคับ ทั้งนี้เพราะลักษณะของกลุ่มฆาตกรตัวอย่างที่ศึกษานี้ มักเป็นผู้ไม่ใส่ใจที่จะเข้ารับการศึกษอบรมทางศาสนา จึงต้องให้วิธีการอบรมขัดเกลาเชิงรุกดังกล่าว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย